

St. Buc., S. I., nr. 91); **вѣншнѣ дръжештєи** множествка и **грѣдєшєи** се в народѣхъ език „pricepeți cei ce stăpîniți mulțimile și cei ce vă făliți cu gloatele limbilor“ (1497, martie 22, Arh. St. Buc., Peciți, nr. 3).

b) *Propoziții participiale atributive*¹. Apar, relativ frecvent, în formule de danie și întărire către mănăstiri. De ex.: даровахъ... настоѣн хрисова и шцоу и молебныхъ господства ми старцѣ Гофронню и вѣмъ братїамъ монастырскимъ **сѣбѣ рѣтяжшнихъ**² се въ храмъ свѣтлымъ и живоначалнымъ тронцѣ „am dăruit... hrisovul de față părintelui și rugătorului domniei mele stareșului Sofronie și tuturor fraților mănăstirești care se află în hramul sfintei și de viață începătoarei Treimi“ (< 1404—1406 >, Arh. St. Buc., S. I., nr. 9).

O formulă similară, frecvent întilnită, folosește în locul participiului verbului **ОБРЕТАТИ** participiul verbului **ЖИТИ**. De ex.: сице вѣжделкѣ господства ми... монастырѣ Говоре и шцоу егѣменѣ, кѣръ Доротеи и вѣсемъ также в христѣ братнѣ **живѣщимъ**³ въ свѣтѣмъ мѣсто тѣи „astfel a dorit domnia mea... mănăstirii Govora și părintelui egumen kir Dorotei și tuturor celor intru Hristos frați care trăiesc în acel sfînt loc“ (1489, sept. 11, Arh. St. Buc., S. I., nr. 74).

Printre numeroasele exemple de propoziții participiale atributive menționăm și două formule de blestem: да естъ проклетъ штъ бога **сѣтворєи-шяго** нево и землѣ „să fie blestemat de Dumnezeu cel care a făcut cerul și pămîntul“ (1476, mai 8, BAR, CXXXIV/47); а того господѣ бога, **сѣтворєишїи** нево и землѣ, да сѣѣтъ его сдѣ съ тѣломъ „iar pe acela Domnul Dumnezeu, care a făcut cerul și pămîntul, să-l ucidă aici cu trupul“ (1478, iunie 3, BAR DCXLII/1).

Aceste propoziții se întilnesc și în alte formule de blestem care prezintă și o serie de variante. De ex.: да е причтєнъ вѣемъ **сѣтрєкшимъ** сѣмъ господа и прѣдавшимъ тѣго на смръть „să fie părtaș cu toți acei care s-au lepădat de Domnul și l-au dat pe el morții“ (1385, oct. 3, Arh. St. Buc., S. I., nr. 2); да е причтєнъ Іоудѣ и Ірїоу и вѣемъ **сѣтрєкшимъ сѣмъ** господа и **прѣдав-шимъ** того на смръть „să fie părtaș cu Iuda și cu Arie și cu toți cei ce s-au lepădat de Domnul și l-au dat pe el morții“ (< cca 1392 >, Arh. St. Buc., S. I., nr. 8); да иматъ счестїе съ Исдоу и съ трѣклетнимъ Ірїемъ и съ **рѣспєншимъ** господа и **рєкшимъ** „să aibă parte cu Iuda și cu de trei ori blestematul Arie și cu cei care au răstignit pe Domnul și au spus“ (1492 oct. 9, BAR, Peciți, nr. 206); да иматъ счестїе съ Іоудомъ и съ Ірїемъ и съ **вѣзѣлившимъ** на господа бога и спаса нашего „să aibă parte cu Iuda și cu

¹ Vezi și St. Kul'bakin, *Mlwnice*, p. 192.

² Uneori, — relativ rar, — către sfîrșitul secolului al XV-lea, în locul propozițiilor participiale atributive se găsesc propoziții atributive, ca: дарова господство ми... старцѣ еромонахѣ кѣръ **сѣфимїю** и вѣемъ братїамъ в христѣ, елико **сѣ сѣбрѣтяжт** въ свѣтїи монастырѣ „a dăruit domnia mea... stareșului ieromonah kir Eufimie și tuturor fraților intru Hristos cîți se afla în sfînta mănăstire“ (1482, martie 23, Arh. St. Buc., S. I., nr. 64).

³ Ca și în cazul formulei precedente, uneori ca trăsătură nouă, găsim propoziția atributivă introdusă prin pronumele **ИЖЕ**. De ex.: даватъ господство ми... і егѣменѣ Доротею и вѣсемъ также в христѣ братїамъ **иже живѣт** въ свѣтѣмъ монастырѣ „dă domnia mea egumenului Dorotei și tuturor celor intru Hristos frați care trăiesc în sfînta mănăstire“ (1490, aprilie 12, Arh. St. Buc., S. I., nr. 79).